

mål, og det er Enhedslisten, måske støttet af nogle af vennerne på højrefløjen.

Er det ikke et dansk selvmål først at lave et forhandlingsudspil og sende regeringen i byen for at forhandle om det og så komme rendende tre måneder efter og begynde at sætte spørgsmålstegn ved de retningslinjer, som et flertal i Folketinget har bakket op om i december måned? Det er da at sørge for, at den danske regering overhovedet ikke skal få nogen som helst indflydelse på den her regeringskonference, for sådan forhandler man ikke.

Folk, der skal forhandle, må naturligvis gå i byen med nogle retningslinjer og kæmpe for de retningslinjer så godt, de kan, og når der så kommer et resultat, må man tage stilling til, om det er nok, eller det ikke er godt nok. Hvis man hver tredje måned skal til at have dagsordener, hvorved man ændrer det grundlæggende udspil, og hvad ved jeg, så er det da at bede om, at der bliver nul indflydelse til Danmark.

Så er der nogen, der i øjeblikket er i gang med at tale for en procedure, hvorved man skal opnå nul indflydelse, så er det de folk, der er så utrolig optaget af dansk indflydelse i Europa som selvstændig nation, og hvad hr. Keld Albrecht- sen plejer at kalde det.

Jeg synes, det er en meget klog linje at sige: Det danske regeringsudspil, der blev bakket op af et flertal i Folketinget i december, skal naturligvis ikke ændres ved dagsordener efter nogle ganske få måneder. Det vil være – det er jeg enig med hr. Ove Fich i – misbrug.

Jeg synes, det er godt, at vi nu får en række forespørgselsdebatter, hvor vi i åbenhed kan diskutere, hvad der foregår; men hvis de skal misbruges til at gøre det vanskeligere for de danske ministre at få nogle synspunkter igen- nem, så er det faktisk et sørgeligt resultat af en god, åben linje i det danske Folketing.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl, som bekymrer sig lidt på vegne af nejbevægelserne over, at de ikke bliver inddraget i forhandlingerne, vil jeg sige: Døren har altid stået åben. Jeg har flere gange offentligt sagt: Hvis nejbevægelserne vil snakke med os i Socialdemokratiet, så er døren åben. Vi er klar til at diskutere med dem på et hvilket som helst tidspunkt. Men jeg må med skam fortælle, at de aldrig har henvendt sig. De har ikke henvendt sig én eneste gang for at komme i dialog med os om de her spørgsmål; det synes jeg dog lige skal med.

Så vil jeg sige om dagsordener, at min opfat- telse er, at der findes en udmærket dagsorden fra den 12. december 1995. Den forhandler rege- ringen på baggrund af, og den synes jeg, man skulle holde sig til. Og det er også baggrunden for den holdning, som vi indtager i relation til dagsordenerne her.

Endelig til sidst til hr. Holger K. Nielsen: Det, jeg anmoder om, er, at man – inden man på et tidspunkt går hen og siger nej til et forhand- lingsresultat fra regeringskonferencen – grun- digt gennemtænker, hvad konsekvensen er. Konsekvensen specielt i relation til udvidelsen, for det ville selvfølgelig være en ulykke for os alle sammen, hvis udvidelsen med Central- og Østeuropa enten blev forsinket eller endnu vær- re: helt gik i spåner. Det er bare i al mindelighed det, jeg ønsker.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lad mig først sige til hr. Peter Duetoft: Kan man forestille sig, når resultatet af regeringskonfe- rencen foreligger, hr. Peter Duetoft vurdere resultatet sådan helt objektivt: Er det godt eller er det dårligt? Og er der en chance for, at hr. Peter Duetoft overhovedet kan nå frem til, at det er dårligt, og vil stemme nej? Kan man overho- vedet forestille sig det?

For jeg må sige, jeg er meget i tvivl. Jeg tror, at hr. Peter Duetoft tilhører et af de partier, der er helt fastlåst i en ja- og nejdebat og ikke i en ind- holdsdebat, et af de partier, der hele tiden vil sige, at der kun er én vej, og det er at stemme ja til de regeringsresultater, der måtte komme. Det er jeg bange for, men jeg håber da, at debatten her kan afsløre noget andet.

Og må jeg så sige til hr. Ove Fich, som næv- ner, at døren hos hr. Ove Fich jo er åben: Hvis Drude Dahlerup eller en anden repræsentant for Junibevægelsen, Morten Knudsen, eller hvem det kunne være, ønsker at træde ind ad hr. Ove Fichs dør, så er han velkommen. Jamen, det er da rart at vide. Det er da såmænd også godt nok at få at vide her fra talerstolen.

Men det, der var spørgsmålet, og det, der var sagen, og det, der var ønsket, var selvfølgelig at være med i nogle debatter, der virkelig resulterede i det grundlag, som regeringen forhandler på baggrund af, og det var jo ikke muligt. Man kan da godt få audiens hos et politisk parti her- inde, hvem kan ikke det? Det kan alle, der ønsker det, stort set og i de fleste partier, og gudskelov for det.